

PRZEKLINAJĄCY (4) *part praes act*

przeklinający (3), **przeklinając** (1).

e oraz a jasne.

sg m N przeklinający (2). ◇ A przeklinając (1). ◇ f I przeklinającą (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. *przeklinacz*.

Złorzeczący, pomstujący (4) :

przeklinając kogo (1): Tu słyżymy Apoštoła świętego Irodze fie fráfuiąc á dziwnie przeklináiąc tákiego kázdego kthoby co ímiał przyczyniać álbo wymować álbo iákimi słowy strofować opácznemi thy święte táiemnice iego *RejAp* 196.

Szereg: »złorzeczący albo przeklinający« (1): maryą gnyewlywą nykth nyeuydzyal florzeczącą albo przeklynayącą nykth nyeflyłfal *PatKaz III* 149v.

α. *W funkcji rzeczownika* (2) : Bovinator, id est, Conviciator, Bluźnierś Przeklináyący. *Mącz* 26b; Maledicus, Złorzecznik/ Przeklináyący. *Mącz* 87d.

Synonimy: sromocący, urągający, złorzeczący; **α.** *przeklinacz*.

Cf **PRZEKLINĄĆ**

MN